

POSTANOWIENIE

3 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Trzebiatowski

na posiedzeniu niejawnym 3 czerwca 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa E. J.
przeciwko H. J. i P. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o ustalenie,
na skutek skargi kasacyjnej E. J.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
z 19 listopada 2024 r., I ACa 1429/22,

- 1. umarza postępowanie kasacyjne;**
- 2. odstępuje od obciążania powódki kosztami zastępstwa procesowego pozwanych w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powódka E. J. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 19 listopada 2024 r.

Pismem procesowym z 15 maja 2026 r. (data wpływu: 25 maja 2026 r.) powódka cofnęła skargę kasacyjną i wniosła o odstąpienie od obciążania jej kosztami postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Cofnięcie przez stronę skargi kasacyjnej jest dopuszczalne i nie wymaga zgody drugiej strony. Powyższa czynność procesowa, zgodnie z zasadą

dyspozycyjności, wiąże Sąd i nie podlega jego następczej kontroli. Cofnięcie skargi prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego i orzeczenia o kosztach procesu, jak przy cofnięciu pozwu (art. 391 § 2 zdanie pierwsze w zw. z art. 398²¹ k.p.c.).

Powódka w powyższym piśmie wniosła o nieobciążanie jej kosztami postępowania, choć nie uzasadniła tego wniosku. Na podstawie art. 102 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych przypadkach sąd może jednak odstąpić od obciążania strony kosztami postępowania.

Mimo wniosków pozwanych zawartych w odpowiedziach na skargę kasacyjną o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy odstąpił od obciążania nimi powódki. Miał bowiem na uwadze, że powódka już na etapie postępowań instancyjnych była zwolniona od opłat, a także nie została obciążona kosztami zastępstwa procesowego w wyroku apelacyjnym. Uznał, że dokumenty znajdujące się w aktach sprawy na dowód sytuacji materialnej powódki zachowują aktualność i uzasadniają wniosek, że poniesienie kosztów zastępstwa procesowego na rzecz pozwanych (w łącznej kwocie 5 400 zł) nie odbyłoby się bez uszczerbku w finansach powódki, zapewniających jej podstawowy poziom egzystencji. Wobec tego w oparciu o art. 102 k.p.c. potraktował ten wypadek jako szczególnie uzasadniony i zasługujący na nieobciążanie kosztami w ogóle.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c.).

Marcin Trzebiatowski

(M.K.)

[r.g.]